

Στυλιανός Γεωργ. Κουκουλάκης

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ρούσσου Χούρδου 4 , ΤΗΛ/ΦΑΧ 2811 101709

e-mail : s_koukoulakis@yahoo.com

Γ Ν Ω Μ Ο Δ Ο Τ Ι Κ Ο Σ Η Μ Ε Ι Ω Μ Α

Π Ρ Ο Σ

ΤΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Θέμα : Ερώτημα ιατρού μέλους του ΙΣΗ σχετικά με τις διπλές ιατρικές ειδικότητες.

Το ακριβές περιεχόμενο του αιτήματος έχει ως εξής :

«Θα ήθελα να ρωτήσω σχετικά με την **διπλή ειδικότητα**. Τι ακριβώς ισχύει; Εγώ είμαι Ειδικός Μικροβιολογίας από Μετά την ολοκλήρωση της ειδικότητας ξεκίνησα να εργάζομαι ως αγροτικός ιατρός έως και

Στο χρονικό διάστημα αυτό, όντας, τοποθετήθηκα στο αντίστοιχο τμήμα του νοσοκομείου (υπάρχουν επίσημες βεβαιώσεις). Στην συνέχεια ξεκίνησα την εκπαίδευση μου στη δεύτερη ειδικότητα της Γενικής Ιατρικής ως υπεράριθμος άμισθος , στην αρχή στο Νοσοκομείο και ύστερα στο μέχρι και σήμερα.

Τα ερωτήματά μου είναι τα εξής :

1) χάνω την ειδικότητα της Μικροβιολογίας-Βιοπαθολογίας αν περάσουν πέντε χρόνια και όντας ειδικευόμενος σε κάποια άλλη ειδικότητα (από πότε ξεκινάει να μετράει ο χρόνος για την συμπλήρωση των πέντε ετών?) και εδώ να επισημάνω πως το κομμάτι της εκπαίδευσης που αφορά την ειδικότητα της βιοπαθολογίας αναγνωρίζεται στην εκπαίδευση μου για την γενική ιατρική και δεν το επαναλαμβάνω.

2) Μπορώ να εργαστώ στον ιδιωτικό τομέα ως Βιοπαθολόγος από την στιγμή που είμαι υπεράριθμος άμισθος στην σχέση μου με το νοσοκομείο (πληρώνομαι μόνο τις εφημερίες).??»

Για να απαντηθούν τα ερωτήματα που θέτει ο ιατρός , κρίνεται αναγκαίο να γίνει παράθεση των διατάξεων που οριοθετούν το νομικό πλαίσιο περί ιατρικών ειδικοτήτων , κατοχής τίτλων ιατρικών ειδικοτήτων περισσότερων της μίας και περί ταυτόχρονης άσκησης.

Σχετικώς ισχύουν τα ακόλουθα :

Ν.Δ 3366/1955/ΦΕΚ 258 Α «Περί ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος και ιατρικών ειδικοτήτων και άλλων τινών διατάξεων.»

Άρθρο 12

1 Απαγορεύεται η χρησιμοποίηση τίτλου πλέον της μιας ιατρικής ειδικότητας.

2. Ιατροί τυχόντες αδείας χρησιμοποίησης τίτλων πλειόνων της μιας ειδικοτήτων, δύνανται παραιτούμενοι της αδείας της ασκούμενης παρ' αυτών ειδικότητας να χρησιμοποιήσουν τον τίτλο άλλης ειδικότητας μόνον εφ' όσον δεν έχει παρέλθει πενταετία από της απονομής αυτοίς της ειδικότητας ταύτης. Η παραίτησις υποβάλλεται εγγράφως προς τον οικείον Ιατρικόν Σύλλογον επί αποδείξει εν τη οποία σημειούται η εν τοις μητρώοις αναγκαία μεταβολή, άλλως η χρησιμοποίησις του τίτλου της νέας ειδικότητας θεωρείται παράνομος.

3. Ιατροί μη χρησιμοποίησαντες επί πενταετίαν τον τίτλον απονεμηθείσης αυτοίς ειδικότητας, απόλλυσι το δικαίωμα της χρησιμοποίησης αυτού. Δια την ανάκτησιν του τίτλου απαιτείται νέα επιτυχής δοκιμασία ενώπιον της αρμοδίας Εξεταστικής Επιτροπής κατά τα εν άρθ. 10 του παρόντος οριζόμενα" (άρθ. 12). "Η κατά παράβασιν του παρόντος ν.δ/τος χρησιμοποίησις τίτλου ιατρικής ειδικότητας διώκεται και τιμωρείται πειθαρχικώς με τας εν άρθ. 97 του α.ν. 1565/39 ποινάς" (άρθ. 13).

Ν. 1579/1985/(ΦΕΚ 217 Α) "Ρυθμίσεις για την εφαρμογή και ανάπτυξη του Εθνικού Συστήματος Υγείας και άλλες διατάξεις"

Άρθρο 2

"1. Η απαγόρευση χρησιμοποίησης περισσότερων από έναν (1) τίτλων ιατρικών ειδικοτήτων, όπως προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθ.12 του ν.δ. 3366/1955 (ΦΕΚ Α` 258/1955) ισχύει από τη δημοσίευση του νόμου αυτού και για τις τέως συναφείς ειδικότητες. Οι γιατροί που έχουν δύο (2) ειδικότητες μπορούν να αξιοποιήσουν το δεύτερο τίτλο τους μόνο σε επιστημονικές ανακοινώσεις και σε συνέδρια".

Κατά την έννοια δηλαδή της διατάξεως αυτής , για να χρησιμοποιήσει ιατρός νομίμως τον τίτλο δεύτερης ιατρικής ειδικότητας την οποία πρόσθετα απέκτησε , από εκείνη με την οποία είναι εγγεγραμμένος στον ιατρικό σύλλογο , απαιτείται υποβολή παραιτήσεως από την αρχικά χρησιμοποιούμενη ειδικότητα , εντός των χρονικών περιορισμών που θεσπίζονται . Η παραίτηση αυτή παίρνει πανηγυρικό τύπο, αφού απαιτείται να είναι έγγραφη με απόδειξη υποβολή της και σημείωση της μεταβολής στα μητρώα.

Καθίσταται λοιπόν σαφές , ότι η ελληνική νομοθεσία έχει θεσπίσει ρητά την απαγόρευση άσκησης από κάποιον ιατρό την ταυτόχρονη άσκηση δύο ή περισσότερων ιατρικών ειδικοτήτων , όχι όμως και απαγόρευση λήψης περισσότερων του ενός τίτλου ιατρικών ειδικοτήτων. Κάθε ιατρός δηλαδή ο οποίος κάνει οποιαδήποτε χρήση ή ασκεί παραπάνω από μια ειδικότητες τελεί πειθαρχικό παράπτωμα , κρινόμενο και κολαζόμενο από το Πειθαρχικό Συμβούλιο του οικείου ιατρικού Συλλόγου. Υπό το πνεύμα αυτό , και στα ευρύτερα πλαίσια άσκησης κάθε ιατρικής ειδικότητας , εντάσσεται κάθε ιατρική πράξη , η οποία προϋποθέτει την κατοχή τίτλου ιατρικής ειδικότητας , όπως η εξέταση ασθενούς , οι ιατρικές οδηγίες , η συνταγογράφηση , η χειρουργική αντιμετώπιση κάποιου περιστατικού , κ.ο.κ. Αυτό επιβεβαιώνεται και από το με αρ. πρωτ. Γ4β/Γ.Π/21863/7.6.2016 έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Δημόσιας Υγείας & Υπηρεσιών Υγείας του Υπουργείου Υγείας το οποίο αναφέρει ότι : « Απαντώντας στο παραπάνω β σχετικό έγγραφό σας και σε συνέχεια του α σχετικού εγγράφου μας αναφορικά με τη χρησιμοποίηση τίτλου πλέον της μίας

ειδικότητας σας πληροφορούμε ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρ. 12 του Ν.Δ 3366/1955 σε συνδυασμό με τις παρ. 1 και 2 του Ν. 3418/2005 «Κώδικας Ιατρικής Δεοντολογίας» , δε γίνεται διάκριση για τις ιατρικές πράξεις που ασκούνται στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου. ». Επαναλαμβάνεται επομένως η απαγόρευση ταυτόχρονης εκτέλεσης εκ μέρους τινός ιατρού ιατρικών πράξεων που εμπίπτουν στα πλαίσια δύο διαφορετικών ιατρικών ειδικοτήτων.

Εν προκειμένω , για τα ερωτήματα που ετέθησαν από τον ιατρό μέλος του ΙΣΗ ισχύουν τα εξής :

Για το μεν πρώτο και καθ' ερμηνεία της παρ. 2 του Άρ. 12 του Ν.Δ 3366/1955 , κρίσιμο χρονικό σημείο για την έναρξη υπολογισμού της μη άσκησης μίας ιατρικής ειδικότητας τινός ειδικευμένου ιατρού που επιθυμεί να αποκτήσει δεύτερη ειδικότητα , θα πρέπει να θεωρείται είτε η ημερομηνία που δήλωσε ο ιατρός στο μητρώο του οικείου Ιατρικού Συλλόγου την ειδικότητα που θα ασκεί (ημερομηνία απόκτησης της ειδικότητας) , είτε η ημερομηνία κατά την οποία με έγγραφη του δήλωση παραιτείται από την άσκηση της μίας ειδικότητας και επιλέγει τη δεύτερη. Προφανώς στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής το δεύτερο ενδεχόμενο , αφού ο αιτών ιατρός κατέχει νόμιμα , προς το παρόν , μόνο μία ιατρική ειδικότητα. Τούτο έχει σημασία διότι σε περίπτωση που η εκπαίδευση για την απόκτηση της δεύτερης ειδικότητας , διαρκέσει πλέον των πέντε ετών , ενδέχεται να επέλθει απώλεια της δυνατότητας χρήσης του τίτλου της πρώτης ειδικότητας. Δεδομένου όμως ότι υφίστανται ισχύουσες διατάξεις , που απαγορεύουν σε ειδικευόμενο ιατρό να ασκεί ελεύθερο επάγγελμα ή να κατέχει θέση στο δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα που θα συνιστά άσκηση της πρώτης ειδικότητας , θεωρώ ότι η βούληση τινός ιατρού να αποκτήσει δεύτερη ειδικότητα , δεν μπορεί να επιφέρει απώλεια της δυνατότητας χρήσης της πρώτης ειδικότητας. Κάτι τέτοιο θα συνιστούσε καταστρατήγηση των ατομικών ελευθεριών , των συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων του ιατρού , καθώς επίσης και των αρχών που πρέπει να διέπουν τη λειτουργία των δημόσιων και κρατικών δομών. Είναι γεγονός πάντως , ότι το συγκεκριμένο νομικό πλαίσιο , είναι συγκεχυμένο , θολό και επιδέχεται διαφόρων

ερμηνειών. Γι αυτό , καλό θα ήταν , στο μέτρο φυσικά του δυνατού , να αποφύγει ο ιατρός να αφήσει να παρέλθει πενταετία που αναφέρεται στην παρ. 3 του Άρ. 12 , πόσο μάλλον από τη στιγμή που η εκπαίδευση για την απόκτηση της ειδικότητας της γενικής ιατρικής , απαιτεί χρονικό διάστημα μικρότερο της πενταετίας.

Σε ότι αφορά το δεύτερο ερώτημα , περί δυνατότητας απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα ως βιοπαθολόγος , η απάντηση είναι αρνητική. Και τούτο διότι στο Άρ. 38 παρ. 4 του Ν. 1397/1983 ορίζεται ρητά η απαγόρευση απασχόλησης κάθε ειδικευόμενου τόσο ως ελεύθερος επαγγελματίας , όσο και στον δημόσιο τομέα. Συγκεκριμένα στην εν λόγω διάταξη ορίζεται :

4. Οι ειδικευόμενοι απαγορεύεται να ασκούν ελεύθερο επάγγελμα εκτός από αυτά που έχουν σχέση συγγραφική ή καλλιτεχνική δημιουργία. Επίσης απαγορεύεται να κατέχουν οποιαδήποτε δημόσια ή ιδιωτική θέση.

Ακόμη , στην Κοινή Υπουργική Απόφαση **A2δ/Γ.Π.οικ.9106/2016** - ΦΕΚ 314/Β/15-2-2016 (Καθορισμός της διαδικασίας τοποθέτησης ιατρών στα Νοσηλευτικά Ιδρύματα προς απόκτηση ειδικότητας) και στο Άρ. 4 (**Απαιτούμενα δικαιολογητικά για άσκηση προς απόκτηση δεύτερης ειδικότητας**) αυτής , αναφέρεται :

Ιατροί που έχουν ειδικευτεί και αποκτήσει τίτλο ειδικότητας στην Ελλάδα και επιθυμούν να εκπαιδευτούν για την απόκτηση δεύτερης ειδικότητας (άγονης) υποβάλουν αίτηση στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Υγείας (Διεύθυνση Ανθρωπίνων Πόρων Νομικών Προσώπων), με τα παρακάτω δικαιολογητικά:

α. Αντίγραφο πτυχίου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 2 της παρούσας.

β. Φωτοαντίγραφο άδειας ή βεβαίωσης άσκησης ιατρικού επαγγέλματος στην Ελλάδα.

γ. Υπεύθυνη δήλωση αποδοχής της τοποθέτησης τους ως άμισθων

υπεράριθμων.

δ. Υπεύθυνη δήλωση περί μη κατοχής θέσης σε δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα και περί μη άσκησης ελευθερίου επαγγέλματος.

ε. Φωτοαντίγραφο τίτλου ιατρικής ειδικότητας.

Προκύπτει δλδ από τη γραμματική διατύπωση και το συνδυασμό του Άρ. 38 παρ. 4 του Ν. 1397/1983 και του Άρ. 4 της Κοινή Υπουργικής Απόφασης **A2δ/Γ.Π.οικ.9106/2016** , ότι δεν είναι δυνατή η άσκηση ελευθερίου επαγγέλματος και η απασχόληση στον ιδιωτικό ή στον δημόσιο τομέα , για ένα ειδικευόμενο , έστω και εάν αυτός έχει αποκτήσει και κατέχει νόμιμα ήδη μία ιατρική ειδικότητα.

**Για τον Ιατρικό Σύλλογο Ηρακλείου
Ο Γνωμοδοτών Δικηγόρος
Ηράκλειο 23.6.2016**